

197

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 26 lipca 1966 r.

w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej przyjmuje się do kalkulacji kosztów stawki robocizny, narzut kosztów ogólnych i dopuszczalny zysk w wysokości określonej w załączniku do zarządzenia.

2. Do artykułów nie wymienionych w załączniku stosuje się wskazane w ust. 1 elementy kalkulacji kosztów w

wysokości właściwej dla grupy wyrobów najbardziej zbliżonej pod względem rodzaju do danego artykułu.

§ 2. 1. Wysokość zysku dla danej grupy wyrobów jest wielkością stałą. Zysk wylicza się od łącznego kosztu wytwarzania.

2. Przy ustalaniu ceny na artykuł nowy dotychczas nie produkowany, a odznaczający się wysokim stopniem nowoczesności, na artykuł przeznaczony na eksport lub zastępujący import, na artykuł posiadający cechy produkcji artystycznej lub na artykuł produkowany w oparciu o wynalazek wytwórcy, wskazana w załączniku procentowa stawka zysku może być odpowiednio zwiększona w granicach wyni-

Wzrastających z dodania do wyrażonej w procentach stawki zysku liczby o wartości od 3 do 5.

§ 3. Podane w załączniku stawki za roboczogodzinę są stawkami maksymalnymi i powinny być różnicowane zależnie od kwalifikacji niezbędnych do wykonania danego artykułu oraz zależnie od istniejących na danym terenie warunków gospodarczych.

§ 4. 1. Podane w załączniku stawki narzutu na koszty ogólne są stawkami orientacyjnymi i wyrażają stosunek procentowy do kosztów robocizny.

2. Przy ustalaniu procentowego narzutu kosztów ogólnych należy zastosować stawkę odpowiadającą warunkom

danego zakładu. W szczególności w zakładzie o wysokim stopniu mechanizacji, skomplikowanym procesie technologicznym i większej liczbie zatrudnionych stawka może być przyjmowana w wysokości górnej lub do niej zbliżonej, a w zakładach o produkcji prostej, o dużym udziale pracy ręcznej i o niskim zatrudnieniu — w wysokości dolnej granicy lub do niej zbliżonej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 26 lipca 1966 r. (poz. 197).

Lp.	Grupa wyrobów	Maksymalne stawki w złotych za roboczogodzinę przy wykonywaniu prac:			Procentowe stawki zysku	Procentowy narzut na koszty ogólne w stosunku do kosztów robocizny
		precyzyjnych i skomplikowanych	średnio złożonych	prostych i pomocniczych		
1	Wyroby metalowe	21	15	9	18	od 80 do 150
2	Aparatura precyzyjna i elektrotechniczna	24	17	9	20	od 100 do 150
3	Meble antyczne, stylowe, modelarstwo, tapicerka	19	14	9	15	od 80 do 100
4	Meble proste i zabawki	15	12	9	15	od 80 do 100
5	Galanteria prosta z drewna, elementy budowlane i opakowania z drewna	15	12	9	15	od 80 do 130
6	Proste wyroby z drewna (bindra, klepki ręcznie ciosane)	13	11	9	15	od 80 do 90
7	Galanteria skórzana i plastikowa	16	13	9	18	od 80 do 100
8	Wyroby garbarskie	19	14	9	18	od 80 do 120
9	Pasmanteria, watolina, wata konfekcyjna	18	14	9	15	od 80 do 140
10	Przemysł mineralny i materiałów budowlanych	16	13	10	15	od 80 do 160
11	Szkło laboratoryjne i ozdobne	20	15	10	15	od 80 do 140
12	Wyroby piekarnicze	15	10	7	—	—
13	Wyroby cukiernicze	18	12	8	15	od 80 do 100
14	Przetwórczy przemysł owocowo-warzywny	16	12	8	15	od 80 do 180
15	Tworzywa sztuczne	16	12	9	16	od 120 do 160
16	Przemysł gumowy	20	15	9	15	od 150 do 190
17	Pozostały przemysł chemiczny	20	15	9	15	od 100 do 250